

Bóg z nami

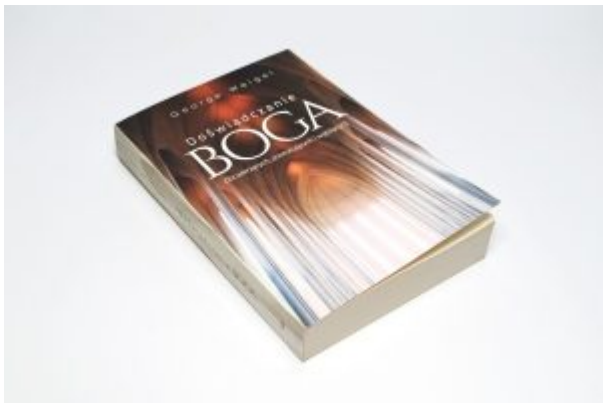
Wydaje się, że to było tak niedawno, kiedy cieszyliśmy się przyjściem na ten świat, w Betlejem, Pana Jezusa – *Emmanuela* czyli *Boga z nami*. Dzisiaj, już w II Niedzielę Wielkiego Postu, św. Paweł Apostoł jakby chciał nam przypomnieć, że Chrystus nadal jest tym samym *Emmanuelem*, czyli *Bogiem z nami*: *Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby także wraz z Nim wszystkiego nam nie darować?* Boże Narodzenie jest czasem, w którym Bóg *posyła* swojego Syna na ten świat, aby nas zbawił. Natomiast Wielki Post jest czasem, w którym Bóg Ojciec *wydaje* swojego Syna za nas. Jest to święty czas, w którym On nas *usprawiedliwia*, *ponosząc za nas śmierć na krzyżu, i przyczynia się za nami*. Co to oznacza dla nas? Być może łatwiej przeżywać bliskość Boga w czasie radosnym i miłym, jakim jest Boże Narodzenie. W czasie pomyślnym nawet łatwiej o Pana Boga zapomnieć, bo *jakoś się to życie układa*. Gorzej, gdy pojawiają się przeciwności, gdy pojawia się rozpacz, depresja, lęk. Gdy nie potrafimy wyjść z ciemności. I wtedy trzeba sobie uświadomić, że w takich mrocznych chwilach Pan Jezus jest najbliżej nas. Nikt nie jest tak blisko nas jak On, *Bóg z nami*. On najlepiej rozumie sytuacje, które przeżywamy. On, jak nikt inny, potrafi nas poprowadzić w stronę światła i otwiera nasze oczy na światło zbawienia, a dokonuje się to przez zerwanie z grzechem, który jak kamień u nogi, wciąga nas ku ciemności. [prob.]

O gorliwa św. Rito...

O gorliwa św. Rito, dla Ciebie ważna była chwała Boga i zbawienie dusz oddalonych od Pana przez grzech lub odchodzących od Kościoła. Ty, jako sławna Święta, praktykowałeś wiele dzieł miłosierdzia i pokuty dla nawrócenia grzeszących. Zwróć swoje oczy na mnie, biednego grzesznika, i wyproś mi u Boga łaskę skruchy i szczerzej spowiedzi. O tę łaskę proszę Cię całym sercem, wyproś ją też dla wszystkich grzeszników na ziemi, a w szczególności sposób dla osób, które tego bardzo potrzebują. Spraw, abyśmy doceniali bogactwa miłosierdzia Bożego, ale jednocześnie nie nadużywali Jego cierpliwości, oczekując nawrócenia grzeszników i abyśmy uznali brzydotę i słabość grzechu. Aby już więcej nie było profanowane Najświętsze Ciało i Imię Jezusa, lecz by wszyscy je błogosławili jako jedyną i pewną rękojmię naszego zbawienia. O św. Rito, teraz i zawsze módl się za grzesznikami, a szczególnie za tymi, którzy umrą tego dnia. **Amen.**

Katolik... katolicki

Jestem pod wielkim wrażeniem po lekturze książki *Doświadczenie Boga* (polecam!!!), której autorem jest George Weigel, filozof i teolog katolicki, jeden z czołowych amerykańskich komentatorów życia religijnego. Autor bestselerowej biografii św. Jana Pawła II *Świadek nadziei*. O tym człowieku można by powiedzieć najprościej: *katolik*, bez zbędnych uszczegółowień. Człowiek, który ma szeroko otwarte oczy na obecną rzeczywistość świata i Kościoła w tym świecie. I nie tylko otwarte oczy, ale i serce, i światły umysł. Wiem, że powiedzieć dzisiaj o kimś: *katolik*, to jakby zrobić mu złą przysługę. A właśnie, o tym człowieku spokojnie tak trzeba mówić, i poznając go, poznawać co to słowo naprawdę znaczy, i je pokochać, nawet poczuć się dumnym, że też się nim jest. Mam tu zdecydowanie za mało miejsca, by wnikliwie to uzasadnić, ale zwrócę moją uwagę, i Waszą, tylko na niektóre sprawy. Autor dorastał w Baltimore, jednym z najbardziej katolickich miast w Ameryce. Tak, właśnie tu kształtował się jego katolicyzm, we wszystkich aspektach tego słowa, a więc żywej wiary, dobrej znajomości Pisma Świętego i Katechizmu, aż do prostej przynależności do konkretnej parafii, w konkretnej rodzinie i kulturze, od tej podwórkowej, *osiedlowej*, aż do tej najbardziej światowej. Z kolejnych rozdziałów tej niebanalnej książki, która przenosi nas w różne rejony świata i Kościoła,

włącznie z Polską, poznajemy, jego sercem i wnikliwą obserwacją, czym naprawdę jest Kościół, i co oznacza wolność bycia katolikiem w tej najbardziej pierwotnej i prostej postaci.

Dlaczego to piszę, dlaczego to jest takie ważne dzisiaj? Ponieważ przyznanie się do bycia katolikiem czasami uznaje się za rzecz wstydlivą. Nie warto się tym afiszować, a już na pewno tym obnosić. Ani jedno ani drugie nie jest konieczne, wystarczy umieć to uzasadnić i – jak trzeba, o tym zaświadczyć odważnym słowem, sercem. Czemu jeszcze to jest takie ważne? Ponieważ żyjemy w czasach wciąż postępującego zamętu ideowego, także w tej dziedzinie, a jakże (pisałem o tym niedawno). I tak słyszymy o wciąż nowych rodzajach katolicyzmu: katolicyzm liberalny, lewicowy, konserwatywny, postępowy, feministyczny, ekologiczny. Ba! A jakże, chadecki. Proszę mi wybaczyć, ale – krótko mówiąc, to jest zwykły *ideologiczny bełkot*, i szkoda życia, by to zgłębiać z powodu umysłowej płyty. Myślę zwłaszcza o ludziach młodych, o naszych dzieciach, które obecnie tyle się dowiedzą, ile przeczytają albo zobaczą na ekranie swojego smartfona. Także w dziedzinie wiary, a częściej podstępnej anty-wiary, która systematycznie i wszechstronnie pustoszy psychikę i duszę, i zdolność krytycznego myślenia. Tzw. współcześni analitycy zauważają, że młode pokolenie skłania się ku lewicowemu myśleniu i wartościowaniu. Obawiam się jednak, że to pokolenie tyle wie o tzw. lewicy ile o produkcji koziego mleka. Ale też, nie bez obaw, zastanawiam się, co pozostało w nich z tej elementarnej wiary, z powodu której człowiek jest jeszcze w stanie powiedzieć: *jestem katolikiem*. A wiara jest tym piękniejsza, tym bardziej żywa, im bardziej jest elementarna; kiedy jeszcze potrafi odwołać się do miłości Boga, do Jego mocy i miłosierdzia. Dzisiaj musimy o tym ciągle myśleć, o tym rozmawiać, i budować w sobie to najprostsze poczucie bycia katolikiem w Kościele Chrystusa, i w tym świecie, którego jesteśmy największą dumą, bez jakiegokolwiek *ale...*
[proboszcz].

Przymierze z Bogiem

Wielki Post jest czasem powrotu człowieka do przymierza z Bogiem. Przymierze oznacza wspólnotę, a nawet coś więcej. Jest to najściślejsza forma zjednoczenia osób: Boga i człowieka, człowieka z człowiekiem, kobiety i mężczyzny. Stąd mówimy np. o przymierzu małżeńskim, którego znakiem są dwie identyczne obrączki ślubne. One pasują do siebie, są takie same. To przymierze można rozpoznać *przymierzając* obrączki, że są te same, i na całym świecie nie ma drugiej takiej samej pary. Taki też był sens zawieranego przymierza w świecie biblijnym. Przymierze zapisywano na tabliczce, którą potem łamano na dwie części, a każda ze stron otrzymywała jedną część. W każdej chwili można było potwierdzić zawarte przymierze, *przymierzając* do siebie obie części. Wiem, może to trochę zawiłe, ale taki też jest sens Wielkiego Postu, jako czasu, w którym znowu podejmujemy trud *przymierzania* naszego życia do życia Bożego, naszego serca do Serca Bożego. Grzech powoduje, że przestajemy do siebie pasować. I czujemy się z tym źle, czasami aż do rozpacz, bo widzimy, że całe życie nam się chwieje. Dzięki miłości i miłosierdziu Pana Jezusa ukrzyżowanego możemy znowu powrócić do naszego przymierza z Bogiem; serce do Serca, moje życie, takie jakie jest, do Jego

życia, i w ten sposób wrócić do radości życia w swojej rodzinie, wśród bliźnich, dzięki krwi Pana Jezusa. W środę posypaliśmy głowy popiołem, po to, by szukać śladów ognia w swoim sercu, by znowu *przymierzać* sweserce do miłości Serca Bożego. Żarliwa modlitwa i czyny wielkopostne niech nam w tym trudzie pomogą. [prob.]

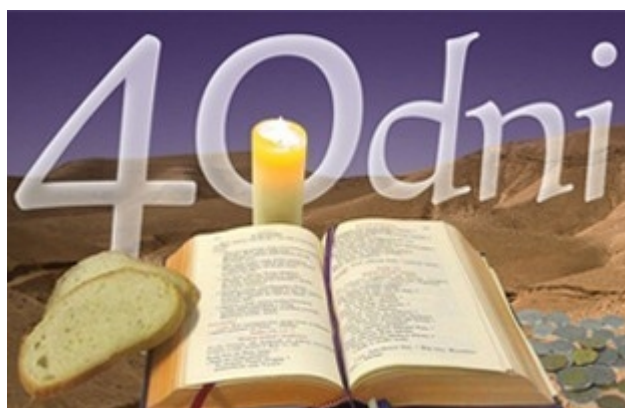
Prośba o odnowę życia

Maryjo, Matko jednocząca z Bogiem, ukształtuj mój rozum i wolę tak, aby sam Bóg stał się centrum mojego życia, moją radością i spełnieniem. Spraw aby moja codzienna modlitwa była rozmową miłości z Twoim Synem, aby uczestnictwo we Mszy świętej włączyło moje życie w zbawczą ofiarę Chrystusa, aby słowa

Pana: *Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służyono, lecz żeby służyć i dać życie swoje na okup za wielu* – stały się zasadą mego postępowania zawsze i wszędzie. Naucz mnie Maryjo nie myśleć o tym, co wygodne i przyjemne dla mnie, ale dobre i pożyteczne dla mojej rodziny. Pozwól mi być uczciwym we wszystkim. Wyzwól mnie ze wszystkich złych przyzwyczajęń, którymi zatruję życie moim bliskim. Matko, Ty wiesz, jak bardzo męczy i niszczy mnie mój egoizm i lekkomyślność. Weź mnie za rękę i poprowadź ku odnowie mojego życia. **Amen.**

Święty Czas Wielkiego Postu

Dla nas, katolików, Wielki Post jest czasem wyjątkowym. Czasem, który ma pomóc nam przygotować się do owocnego przeżycia największych tajemnic naszej świętej wiary. Jak co roku rozpoczynamy go Środą Popielcową, która jest dniem niezwykłym. Podczas liturgii Popielca głowy wiernych zostają posypane popiołem. Zwyczaj ten pochodzi z chrześcijańskiej praktyki pokutnej z V wieku po narodzeniu Chrystusa, która początkowo występowała tylko lokalnie. W roku Pańskim 1091 Sobór Powszechny w Benewencie zalecił obrzęd posypania głów popiołem dla wszystkich chrześcijan, jako widzialny gest rozpoczęcia szczególnego przygotowania do świąt paschalnych a jednocześnie potwierdził głęboko pokutny charakter tego znaku.

Rytuał popielcowy szybko przyjął się w całym kościele Powszechnym a dzień w którym go udzielano (środa), zaczęto od roku 1099 nazywać Środą Popielcową. W tym ważnym akcie liturgicznym, warto zwrócić uwagę na słowa, które wypowiada kapłan posypując naszą głowę cząsteczkami popiołu. W Mszałe Rzymskim zapisane są dwie formuły, które są bezpośrednimi cytatami z Pisma Świętego, mającymi skłonić nas do pokuty i głębokiej refleksji nad kruchością ludzkiego życia: Nawracajcie się i wierzcie Ewangelii (Mk 1,15), Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz (Por. Rdz 3,19)

Podczas obrzędu ksiądz wybiera jedną z tych formuł. Głęboka symbolika kryje się również w samym znaku popiołu, który wykonany jest z poświęconych palm używanych w liturgii podczas niedzieli palmowej. Palmy te są spalane, następnie uzyskany w ten sposób popiół przesiewa się przez sito by miał jak najdrobniejszą postać. Wykorzystanie palm ma nam przypominać niezwykley związek jaki zachodzi pomiędzy pokutą, żalem za grzechy i chęcią nawrócenia a męką krzyżową naszego Pana i Zbawcy Jezusa Chrystusa. Odrzucenie grzechu prowadzi nas na Golgotę, bo tam możemy otrzymać przebaczenie, bo tam w śmierci Chrystusa, poprzez jego święty krzyż, uczestniczymy w darze prawdziwego życia. Popiół jako wyraz żalu za grzechy, pokuty i smutku, stosowany był w tradycji judaistycznej od wielu wieków. Potem atrybut ten przejęli chrześcijanie, pogłębiając jeszcze jego wymowę i łącząc go z czasem Wielkiego Postu. Tradycja żydowska wskazuje na popiół jako symbol śmiertelności, marności, trudów życia ludzkiego na ziemi, utraconych darów Bożych, słabości. Dla nas katolików, dzięki ofierze Syna Bożego, popiół ma jednak jeszcze inny wydźwięk duchowy – przypomina, że w Chrystusie otrzymujemy oczyszczenie i duchowe odrodzenie. Stwórca ulepił nas przecież z prochu ziemi, na swój obraz i podobieństwo i tchnął w nasze nozdrza tchnienie życia. Od tego czasu ludzkość odwróciła się jednak od swojego Ojca. Bóg w swym nieskończonym miłosierdziu nie pozostawia nas samych sobie – posyła Syna swojego jednorodzonego. Poprzez jego śmierć i zmartwychwstanie, do

przeżycia których przygotowuje nas Wielki Post, Sędzia całego wszechświata odradza nas w Chrystusie do nowego życia, życia prawdziwego, którego ani śmierć ani czas nie będzie już w stanie przerwać. [ks. Wikary]

Od 22 do 28 lutego 2021 r.

Prosimy o dar dobrej, codziennej modlitwy osobistej i rodzinnej.

I Niedziela Wielkiego Postu

1. Dzisiaj przeżywamy **I Niedzielę Wielkiego Postu**. Zapraszamy na **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym o 15:00. W poniedziałek obchodzić będziemy święto Katedry św. Piotra, Apostoła.

2. W **środe** Msza św. szkolna z **Drogą Krzyżową** o **17:00**. Po Mszy o 17:45 spotkanie z rodzicami dzieci przygotowującymi się do I Komunii Świętej.

3. W **piątek** po Mszy porannej i wieczornej **Droga Krzyżowa z zaleckami**. Na piątkową wieczorną Mszę św. z Drogą Krzyżową zapraszamy szczególnie młodzież.

4. W **zakrystii** możemy nabyć **świece na stół wielkanocny** w cenie **8 zł**.

5. W przyszłą niedzielę po Mszach św. zbiórka do puszek na Misyjne Dzieło Pomocy „Ad Gentes”.

6. Dziękujemy za dzisiejszą kolektę, za składane ofiary kolędowe i za posprzątanie kościoła. W sobotę o 8:00 do sprzątania prosimy parafian z Czarnowásów z ul. Kopernika i Kłopockiej.

7. Do wieczności odszedł śp. Walter Laksy, l. 89. RIP.

Liturgia Święta w Parafii od 22.02. do 28.02.2021 r.

Poniedziałek 22.02.2021 – Katedry św. Piotra Apostoła

7:00 Za wstaw. Matki Boskiej NP i św. Józefa z podz. za

otrzymane łaski, o zdrowie i Boże błog. dla męża i ojca Bernarda Czok z ok. urodzin i o opiekę Bożą dla rodziny.

17:00 Za wstaw. Matki Boskiej NP i Aniołów Stróżów, z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i dary Ducha Świętego dla syna Szymona Koszyk z ok. 7 r. urodzin i o Boże błog. w rodzinie.

Wtorek 23.02.2021

7:00 Za ++ rodziców Pawła i Adelheid Rippel, Wincentego i Gertrudę Rusek, rodzeństwo z obu stron, dziadków, ++ z pokr. oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie Rippel i Rusek.

17:00 Za ++ rodziców Jana i Jadwigę Czok, Jerzego i Jadwigę Kobczyk, męża Rocha, 3 szwagierki, 3 szwagrów, ++ z pokr. obu stron, za dusze czyścicowe oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

Środa 24.02.2021

7:00 Za + Piotra Waindok /od Jana i Bożeny Kubickich/.

17:00 /szkolna/ Za + Zdzisława Sais w r. śm. i ++ z pokr. obu stron.

Czwartek 25.02.2021

7:00 Za + męża i ojca Bogusława Siodłak, za + Danielę, babcię Balbinę i Łucję i ciocię Ewę.

17:00 Za + ojca Alfonsa Kondziela, rodziców i za dusze w czyścicu cierpiące.

Piątek 26.02.2021

7:00 Za wstaw. Matki Boskiej NP z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i Boże błog. dla Gertrudy Malcherczyk z ok. urodzin, o opiekę Bożą w rodzinie oraz za + męża i rodziców z obu stron.

Droga Krzyżowa

18:00 /młodz./ **I.** Za + ciocię Amalię Kotuła, dziadków i ++ z

pokr. **II**. Za + Krystynę Kubis w mc po śm., oraz za ++ z rodziny Piechaczek i Kubis. **Droga Krzyżowa.**

Sobota 27.02.2021

7:00 Za + Józefa Gonsior w mc po śm.

12:00 Za wstaw. Matki Boskiej NP i św. Józefa z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i Boże błog. dla Alfreda Danisz z ok. 85 rocznicy urodzin i o opiekę Bożą w rodzinie.

18:00 /niedz./ Za ++ rodziców Pawła i Paulinę Lazik, siostrę Jadwigę, braci Piotra i Antoniego, teściów Pawła i Annę, ++ z pokr. obu stron, o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

Niedziela 28.02.2021 – II Niedziela Wielkiego Postu

7:00 Za wstaw. Matki Boskiej NP z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i Boże błog. dla Gertrudy Warmer w dniu urodzin i o opiekę Bożą w rodzinie.

8:15 /niem./ Za + męża Józefa Wróbel, zięcia Waldemara, rodziców Wiktorię i Tomasza, Gertrudę i Józefa, szwagra Tomasza, ++ z pokr., za dusze czyścicowe oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

9:00 /św. Anna/ Za + matkę Agnieszkę Pawleta w 10 r. śm., ojca Jerzego, teściów, córkę Ewę, ++ z całego pokr., za dusze czyścicowe oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

9:30 Za wstaw. Świętej Rodziny z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i Boże błog. dla Moniki i Jana Labisz z okazji 40 r. małżeństwa i o opiekę Bożą dla całej rodziny.

11:00 Za + syna Bartosza Kubat w r. śm., rodziców z obu stron i za ++ z rodziny.

15:00 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym.

16:00 Za wstaw. Aniołów Stróżów w int. rocznego dziecka Simony Krafczyk, jej rodziców i chrzestnych.

Wielki Post 2021

Wielki Post od 17 lutego do 3 kwietnia 2021 roku.